

Full diocesà

26 de juliol del 2026

p4 —Celebrades les colònies diocesanes d'estiu

p6 i p8 —Avui, Jornada Mundial dels Avis

Restauració del retaule del Sant Esperit

La basílica de la Seu de Manresa està duent a terme una intervenció de conservació del retaule del Sant Esperit, una de les obres més valuoses del seu patrimoni artístic. L'actuació té com a finalitat frenar els processos de degradació detectats, establir l'estat de conservació i assegurar la preservació d'aquesta peça gòtica atribuïda a Pere Serra.

Els treballs inclouen la neteja de l'obra, la consolidació de la capa pictòrica i dels daurats, la desinsectació de la fusta afectada per xilòfags, així com la reintegració de petites pèrdues. Aquestes actuacions permetran de recuperar una millor lectura del conjunt sense alterar-ne l'autenticitat històrica.

També s'està desenvolupant un estudi científic mitjançant tècniques de documentació fotogràfica i diverses anàlisis de laboratori que faran aprofundir en el coneixement dels materials, pigments i procediments emprats en la seva realització.

El projecte compta amb el suport econòmic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament de Manresa i de la parròquia de la Seu. Una intervenció essencial per a garantir la conservació d'un dels principals testimonis del patrimoni artístic de la basílica manresana.

«Et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar»

Diumenge XVII durant l'any / Cicle A

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni.» Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal. Sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?»

Al Senyor li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

(3,5.7-12)

Salm responsorial

Com estimo la vostra llei, Senyor!

[118]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

(8,28-30)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

»També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant

que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.

[»També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arrepleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.

»Ho heu entès, tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès.» Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»] (13,44-52)

«També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà»

«Doneu-me un cor que sàpiga escoltar»

Andrey Castrillón, prev.

Salomó es troba al començament del seu regnat, aclaparat per la magnitud d'aquesta responsabilitat. En lloc de demanar victòries militars o riqueses materials, sorprèn Déu amb una petició singular: un *leb shome'a*, expressió hebrea que significa «un cor que escolta». La traducció sovint s'ha inclinat cap a la idea d'intel·ligència o saviesa abstracta, però el text bíblic ens remet a comprendre el cor com la seu dels pensaments, les decisions i l'enteniment. Que aquest nucli vital escolti, implica una actitud d'obertura permanent a la voluntat divina.

Aquesta actitud assenyada hauria de ser l'eina de discerniment per excel·lència en la nostra vida. Vivim immersos en els tràfecs del dia a dia marcats pel soroll constant, per la immediatesa i per la pulsio de respondre a cada estímul sense pensar-hi gaire. Cal, doncs, tenir un cor capaç d'escoltar amb calma la veu de Déu que ens orienti en les nostres decisions i accions. Això és el rerefons de les paràboles del Regne que ens presenta l'evangeli d'avui: triar el bo i millor alhora que descobrim que, quan Déu actua en nosaltres, tot el que fem neix d'ell i tendeix cap a ell.

Tenir un cor que escolta ens dona la capacitat d'aturar-nos abans de jutjar una situació difícil. Significa disposar-se a acollir l'altre, a comprendre les raons de qui pensa diferent i a buscar la veritat compartida. És viure cada dia amb una mirada neta que ens faci veure el bé, malgrat el soroll del mal. Fins i tot, la nostra pregària es transforma: ja no demanem a Déu que canviï les situacions, sinó la saviesa per a comprendre-les i la docilitat necessària per a descobrir, enmig de cada realitat, el tresor amagat de la seva voluntat amorosa.

La imatge

Les novel·les han seguit sovint el fil del descobriment d'un tresor amagat. Qui el troba fa mans i mànigues per fer-se'l seu; així manifesta la vàlua que atribueix a la troballa. Poseu-hi el Regne de Déu que Jesús anuncia i realitza, del qual penja la salvació humana i com cal esmerçar tot allò que som i tenim per fer-nos-el nostre. Hi juga el desenllaç de tota la nostra existència.

L'illa del tresor (1885). Georges Roux

Agenda

Lit. hores: Setmana I

27 dilluns

—Santa Natàlia, mr.

—Sant Cugat, mr.

Jr 13,1-11 / Dt 32 / Mt 13,31-35

28 dimarts

—Sant Victor I, papa

—Sant Pere Poveda, fund.

Jr 14,17-22 / Salm 78 / Mt 13,36-43

29 dimecres

—Sts. Marta, Maria i Llàtzer de Betània

—Santa Beatriu de Roma

Jr 15,10.16-21 / Salm 58 /

Lc 10,38-42 o bé Jo 11,19-27

30 dijous

—Sant Pere Crisòleg, bisbe i dr.

—Sant Abdó i Senen (Nin i Non)

Jr 18,1-6 / Salm 145 / Mt 13,47-53

31 divendres

—Sant Ignasi de Loiola, fund

Jr 26,1-9 / Salm 68 / Mt 13,54-58

1 divendres

—Sant Alfons Maria de Liguori, dr.
Agost, consagrat al Puríssim Cor de Maria

Jr 26,11-16.24 / Salm 68 /
Mt 14,1-12

2 diumenge XVIII durant l'any / Cicle A

La Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula

Nostra Senyora d'Itziar

Is 55,1-3 / Salm 144 / Rm 8,35.37-39 /
Mt 14,13-21

Dues setmanes de colònies Aventura't

Delegació de Joves

Les colònies Aventura't han conclòs amb èxit la seva dotzena edició a la casa de colònies La Cot, a la Garrotxa. Enguany s'han estrenat dues edicions diferents, per a infants i per a adolescents. En totes dues hi han participat 75 inscrits. Dos preveres, dues directores i setze monitors joves, més un equip de cuina, han fet possible aquesta iniciativa, organitzada per la Delegació de Joves.

Infants: viatge a la lluna

La primera setmana, del 29 de juny al 5 de juliol, va ser dedicada als infants de primària. En total hi han participat 35 inscrits d'entre 6 i 11 anys d'arreu del bisbat. L'eix temàtic era el viatge a la lluna, amb el lema «Alça la mirada», en consonància amb la visita del Sant Pare. Durant aquesta setmana van fer jocs, gimcanes, tallers, excursions, piscina, pel·lícules... El dijous el senyor bisbe va visitar les colònies i feren una excursió amb ell al volcà de Santa Margarida, on se celebrà l'eucaristia i els infants tingueren l'oportunitat de fer-li preguntes. Durant la setmana van tenir temps per a la pregària i la missa, com també confessions i adoració.

Adolescents: aventura espacial

La segona setmana, del 6 al 12 de juliol, va ser destinada a adolescents de secundària, entre 12 i 17 anys. Un total de 40 inscrits van participar en aquesta setmana, durant la qual, sota el mateix lema d'«Alça la mirada», els diferents equips van competir per arribar a la lluna. A més de la mis-

sa, oratoris, confessions i adoració, van fer jocs, tallers i piscina. Malgrat la calor pogueren fer dues excursions: a la fageda d'en Jordà i al castell de Colltort. El dimarts a la tarda van rebre la visita del senyor bisbe, amb qui tingueren un diàleg; naturalment, ell presidí la celebració eucarística. El cap de setmana va participar a les colònies un matrimoni jove que els va fer una xerrada sobre l'amor de parella i matrimonial i després una sessió de preguntes i respostes.

Donem gràcies a Déu per aquestes setmanes i continuem pregant per tots els infants i joves de la diòcesi, i també pels seus catequistes i les persones encarregades de la pastoral juvenil.

Comencen les obres de restauració del claustre baix de la catedral

Redacció

A finals del mes de maig han començat les obres de restauració del claustre baix de la catedral de Sant Pere de Vic, una actuació de gran abast destinada a recuperar i posar en valor aquest important conjunt patrimonial.

El projecte té com a objectiu principal la restauració de l'espai claustral romànic, així com de les façanes interiors dels claustres i de la façana exterior sud de la catedral. Les actuacions també inclouen la finalització dels acabats de la canònica i l'habilitació d'uns nous banys sota la terrassa del jardí del Palau Episcopal.

Paral·lelament, es durà a terme la rehabilitació de la façana sud que dona al riu Mèder, tant en el tram est, corresponent a la capella de la Rodona, com en el tram oest, que correspon a la façana contigua del Palau Episcopal.

Les recents excavacions arqueològiques realitzades a l'entorn del claustre han permès de localitzar restes del primitiu claustre romànic. Aquesta troballa ha comportat una

revisió i millora del projecte inicial, que ja preveia destacar aquest element històric, conegut fins ara únicament a través de la documentació escrita i del qual no es conservaven referències materials o físiques identificades.

El projecte ha estat redactat per l'arquitecte Rafael Vila, mentre que l'execució dels treballs anirà a càrrec de l'empresa constructora Urcotex. Les obres tenen una durada prevista de divuit mesos.

Reserva't la data!

El diumenge 20 de setembre se celebrarà la Jornada Diocesana, amb el lema «Molt a celebrar junts». Tots els fidels hi són convidats. La jornada començarà al matí al Seminari i conclourà amb la celebració de l'eucaristia, a les 17 h, a la catedral, presidida pel bisbe Romà.

Lleó XIV porta a Lampedusa un missatge d'esperança i dignitat per als migrants

El papa Lleó XIV va visitar el dia 4 de juliol l'illa italiana de Lampedusa, una de les principals portes d'entrada a Europa per als migrants que travessen la Mediterrània. En el seu primer viatge a aquest lloc emblemàtic, el Sant Pare volgué renovar la crida de l'Església a favor de la dignitat de tota persona i de l'acolliment dels qui fugen de la guerra, la pobresa o la persecució.

La jornada va començar amb una pregària al cementiri de l'illa, on reposen també víctimes dels naufragis, i amb una ofrena floral en record dels migrants morts al mar. Posteriorment, el Papa s'aturà davant el monument Porta d'Europa,

símbol de l'esperança per a tants homes i dones que han intentat arribar al continent europeu, i beneí el moll Favalloro, dedicat al papa Francesc, que havia fet de Lampedusa el destí del seu primer viatge apostòlic l'any 2013.

En l'homilia de la missa celebrada a l'aire lliure, Lleó XIV va denunciar el drama de les morts a la Mediterrània i demanà una resposta concreta davant «l'enorme sofriment» dels migrants i refugiats. El Pontífex va exhortar governs i ciutadans a promoure una cultura de la solidaritat i de la fraternitat, recordant que ningú no pot romandre indiferent davant el patiment humà.

Avui, Jornada Mundial dels Avis i la Gent Gran

Avui diumenge 26 de juliol, festa de Sant Joaquim i Santa Anna, l'Església celebra la VI Jornada Mundial dels Avis i la Gent Gran, enguany sota el lema bíblic «Jo no m'oblidaré mai de tu» (Is 49,15).

En el seu missatge, el papa Lleó XIV recorda que cap persona gran no és mai oblidada per Déu i convida tota l'Església a reconèixer la seva dignitat, la seva experiència i la seva aportació a la vida de les famílies i de les comunitats. El Sant Pare alerta especialment davant la solitud, l'abandonament i la cultura del rebuig, que sovint fan sentir inútils o sobrerres moltes persones d'edat avançada. Per això, anima les comunitats cristianes i, de manera particular, els joves a visitar els avis i les persones grans que viuen soles, oferint-los proximitat, escolta i afecte. Alhora, demana als ancians que no deixin de sostenir l'Església i el món amb la seva pregària, la seva saviesa i el seu testimoni d'esperança, especialment en favor de la pau i de la reconciliació.

Un dels ideòlegs del 15-M es converteix a la fe davant la Moreneta

Redacció

El filòsof, escriptor i professor universitari Ernesto Castro (Madrid, 1990), una de les figures intel·lectuals més conegudes de la seva generació, ha fet públic el seu retorn a la fe catòlica després d'una experiència espiritual viscuda davant la Mare de Déu de Montserrat. La seva conversió ha despertat un gran interès, perquè Castro era conegut tant per les seves posicions atees

com pel seu protagonisme en el moviment del 15-M, les mobilitzacions dels indignats arran de la crisi financera del 2008, del qual va ser un dels joves intel·lectuals més destacats i autor d'un dels seus primers manifestos filosòfics.

Doctor en filosofia, actualment és professor d'estètica a la Universitat Autònoma de Madrid i s'ha convertit en un dels divulgadors de filosofia més seguits en llengua espanyola gràcies al seu canal de YouTube, amb centenars de milers de seguidors. Autor d'obres sobre filosofia contemporània, política, estètica i cultura popular, com *El trap: filosofía millennial para la crisis en España* o *Memorias y libelos del 15-M*, havia desenvolupat una trajectòria intel·lectual marcada pel pensament crític i allunyada de la fe cristiana.

Segons ha explicat en diverses entrevistes, després d'un llarg període de depressió i de retirada de la vida pública, va visitar el monestir de Montserrat acompanyat de la seva esposa. Va ser davant la imatge de la Moreneta on, segons el seu propi testimoni, experimentà una profunda pau interior que transformà completament la seva vida. «La Mare de Déu va tenir la iniciativa», afirma, fins al punt d'assegurar que «l'alternativa a la meva conversió era la meua mort».

Aquella experiència va donar pas a un catecumenat de més d'un any, durant el qual es preparà per a rebre els sagraments de la iniciació cristiana. Finalment, durant la Vetlla Pasqual d'aquest any ha estat batejat, confirmat i ha rebut per primera vegada la comunió. Més tard ha escrit una carta al papa Lleó XIV explicant-li el seu itinerari de fe.

La conversió d'Ernesto Castro ha tingut una gran repercussió mediàtica, perquè prové d'una de les veus més influents del panorama filosòfic espanyol contemporani. El seu testimoni posa novament Montserrat en el mapa dels grans llocs de conversió espiritual, on la devoció a la Verge Maria continua essent, per a molts pelegrins, una porta oberta a la trobada amb Déu.

L'edat avançada, temps oportú de trobament amb Crist

Romà Casanova, bisbe de Vic

Som en la postmodernitat, un temps amb gran densitat d'ideologies que no han estat propícies al fet religiós. Un temps llarg, des de finals dels anys seixanta del segle passat, en què moltíssima gent ha abandonat la vida de fe. En el transcurs de més de seixanta anys aquesta mentalitat ha produït l'efecte que molts arribin a l'ancianitat lluny de la creença cristiana. El sant pare Lleó, en el missatge per a la VI Jornada Mundial dels avis i persones grans, planteja aquesta qüestió: «Cada vegada més sovint, a diferència del que s'esdevenia en el passat, és possible de fer-se gran sense haver tingut una experiència real de fe.» Això ens interpel·la a tots nosaltres, comunitat de creients, urgint-nos a pregar i treballar perquè els ancians siguin també atesos i puguin tenir experiències de trobament amb Crist. En tota edat, també en la vellesa, hom pot trobar-se amb el Déu vivent.

La fragilitat de la vellesa no és un fracàs, sinó una oportunitat per descobrir que Déu no abandona mai els seus fills

De fet, en l'edat avançada sorgeixen amb més urgència les preguntes sobre el sentit de la vida, quan hom experimenta la fragilitat i, de vegades amb dolor, l'aïllament i fins i tot l'abandonament. Aquest situació pot convertir-se en temps oportú per a iniciar o tornar a emprendre un camí de trobament amb el misteri de Déu, aquell qui, com deia sant Agustí, «és mare, perquè escalfa, perquè nodreix, perquè alleta». La fragilitat, pròpia de l'edat, no ens ha d'avergonyar; l'hem de viure com a possibilitat de redescobrir que tots necessitem de tots, que ningú no es basta a si mateix. També el Se-

nyor se'ns ofereix com a proïsme en tota situació i ens regala la seva tendresa, que amoreixa el cor adolorit. Aquesta jornada dels avis i de la gent gran és una crida a tenir-los en compte, amb una pràctica concreta: la visita a la llar familiar, a la residència o a l'hospital. Aquesta obligació la tenen, primerament, els fills i els nets, però també la comunitat cristiana com a tal. En la visita es fa realitat el lema de la diada: *Jo no t'oblidaré* (Is 49,15). Tots som instruments de Déu per a dur el consol i fer renéixer la confiança que Déu no ens abandona mai.

Una darrera mirada a aquesta qüestió: quant de bé feu els qui desgraneu els comptes del sant rosari, resant la pregària dels pobres i senzills que contempen la vida de Jesús des dels ulls de Maria! El Papa, en el missatge esmentat, escriu: «Germans i germanes grans, us agraïxo que, amb les vostres oracions, especialment quan reciteu el sant rosari, em sosteniu cada dia.»

